

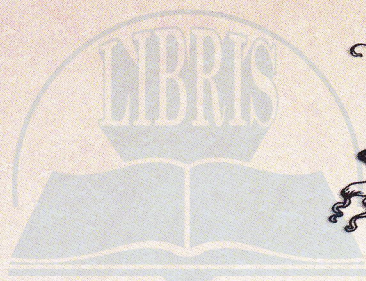
LIBRIS

ION CREANGĂ

POVEȘTI ILUSTRATE

URSUL PĂCĂLIT DE VULPE

URSU PĂCĂLIT DE VULPE

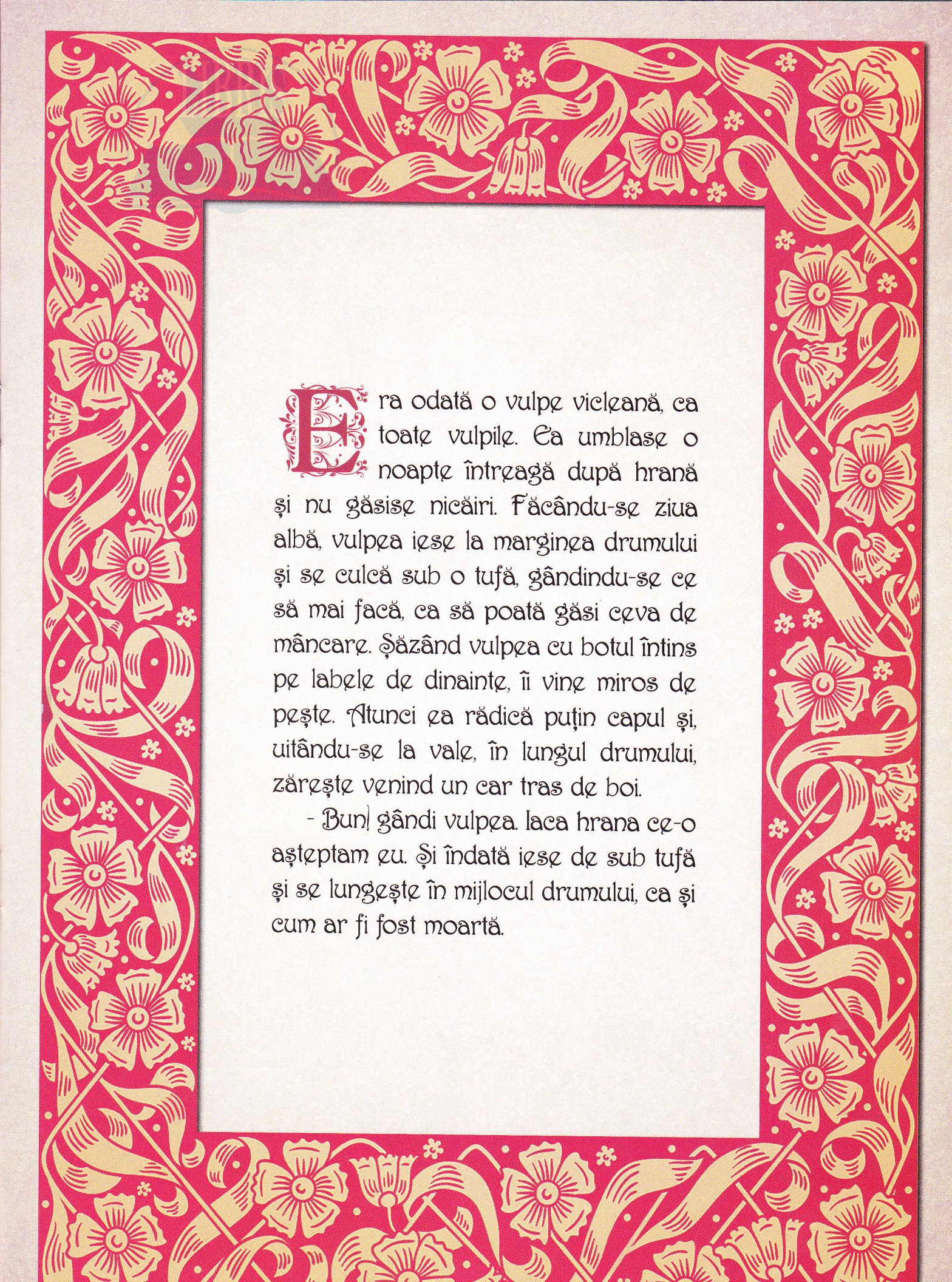
© Toate drepturile rezervate.

Nici o parte a acestei publicații nu poate fi citată, reprodusă sau utilizată
în orice formă sau prin orice mijloace, electronice sau mecanice
fără acordul scris al Editurii „Steaua Nordului”.

LIBRERIA

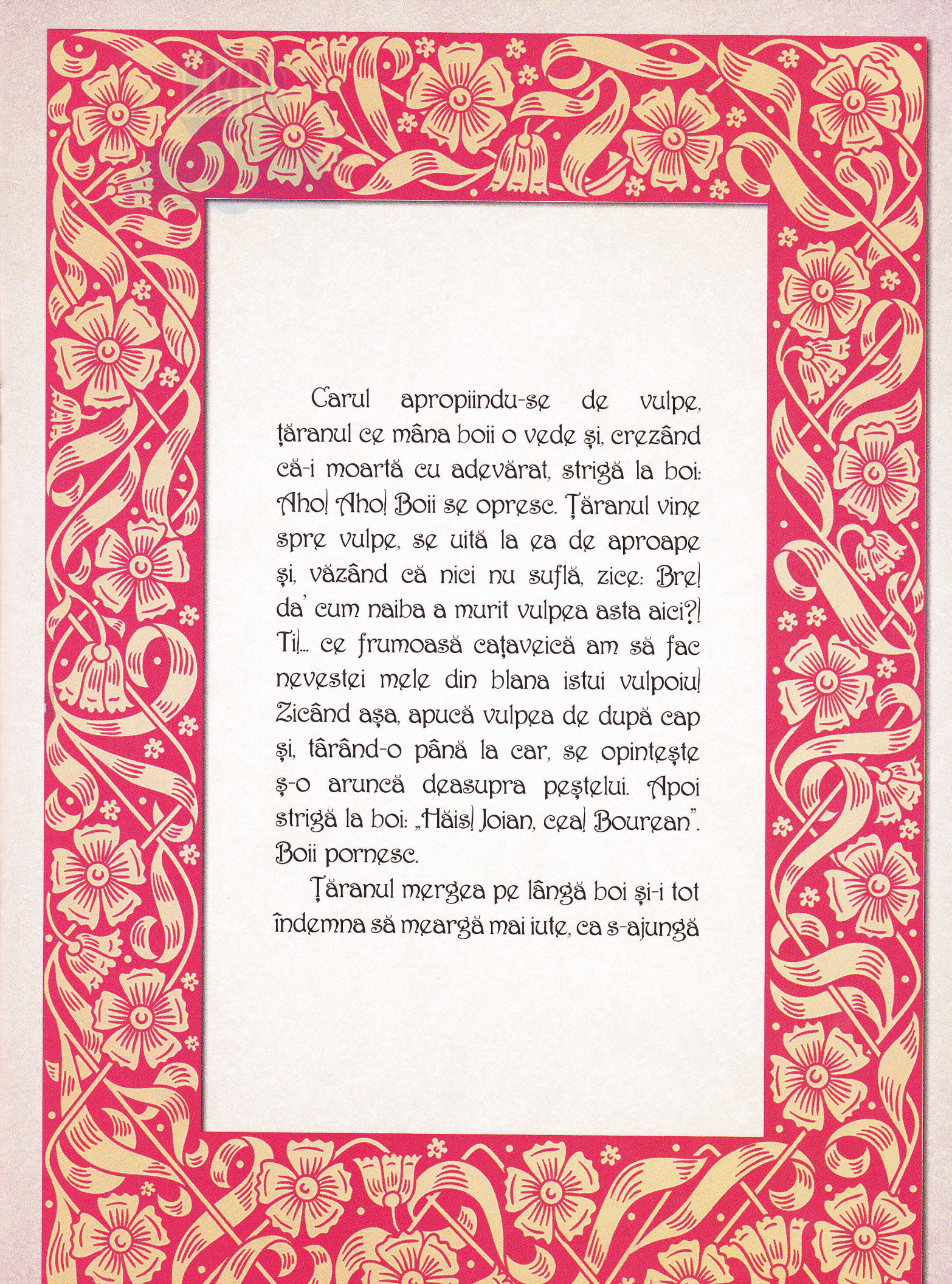

Era odată o vulpe vicleană, ca toate vulpile. Ea umblase o noapte întreagă după hrană și nu găsisese nicăiri. Făcându-se ziua albă, vulpea ieșe la marginea drumului și se culcă sub o tufă, gândindu-se ce să mai facă, ca să poată găsi ceva de mâncare. Șazând vulpea cu botul întins pe labele de dinaintea, îi vine miros de pește. Atunci ea rădică puțin capul și, uitându-se la vale, în lungul drumului, zărește venind un car tras de boi.

- Bun! gândi vulpea. Iaca hrana ce-o așteptam eu. Și îndată ieșe de sub tufă și se lungeste în mijlocul drumului, ca și cum ar fi fost moartă.

LIBRI

Carul apropiindu-se de vulpe,
țăranul ce mâna boii o vede și, crezând
că-i moartă cu adevărat, strigă la boi:
Aho! Aho! Boii se opresc. Țăranul vine
spre vulpe, se uită la ea de aproape
și, văzând că nici nu suflă, zice: Bre!
da' cum naiba a murit vulpea asta aici?!
Ti!... ce frumoasă cațavercă am să fac
nevastei mele din blana istui vulpoi!
Zicând așa, apucă vulpea de după cap
și, târând-o până la car, se opinteste
ș-o aruncă deasupra peștelui. Apoi
strigă la boi: „Hăis! Joian, cea! Bourgan”.
Boii pornesc.

Țăranul mergea pe lângă boi și-i tot
îndemna să meargă mai iute, ca s-ajungă